

Ecou de Noiembrie (I)

Flavius Laurian Duverna

Ecou de Noiembrie (I)

Cu peisajele triste și goale, s-a sfârșit Octombrie!
Pe cerul cel plumburiu au trecut cocorii-n cânduri;
După soiuri diferite și-alte păsări rânduri, rânduri,
Încheiatu-și-au plecarea, pân-a început Noiembrie.

Vremea-i rece și în casă, cufundat în jilț pe gânduri
Meditezi, că-n zbor trec toate. Cu nespusă nostalgie,
Îți amintești din trecutul, cu-al lui timpi de bucurie
Când priveai la pârlăiașe, cu apa sărind pe prunduri.

Anotimpurile calde, o, sunt plăcute, sunt frumoase!
Și-n grija Celui Preasfânt, ele-aduc pentru hrănire
După munca prin sudoare, roade multe și gustoase,

Care-l bucură pe primitor, că-anul i-a adus rodire,
Că le-a strâns cu migăleală, din câmpiile mănoase
Hrană s-aibă din destul, Domnului dând mulțumire.

Flavius Laurian Duverna